

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L.** IČO: X., so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľka advokátka M., proti žalovanému **J.**, bývajúcemu v D., **o zaplataenie 1,32 eura (40,- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4 Ro 434/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. januára 2015 sp. zn. 2 Co 572/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves z 11. novembra 2013 č. k. 4 Ro 434/2013-15, ktorým tento uložil žalobkyňi, aby do 3 dní zaplatila súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu vo výške 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou poukazujúc na to, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolaateľka“) s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jej podanie na DVD nosiči, označila za protiústavný. Uviedla, že bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. Nebolo preto možné od nej v roku 2013 vyžadovať zaplataenie súdneho poplatku vo veci, v ktorej konanie začalo na návrh podaný už v roku 2006. V roku 2013 nepodala žiaden nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopisy návrhov, ktoré podala už v roku 2006. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania, skúmal ďalšiu zo základných podmienok prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku, a to, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote. Dospel pritom k záveru, že dovolateľka podala dovolanie oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 1 O. s. p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

V posudzovanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 9. januára 2015 sp. zn. 2 Co 572/2013 doručované zástupkyňi žalobkyne do vlastných rúk. Rozhodnutie bolo doručené dňa 12. februára 2015. Predmetné rozhodnutie tak nadobudlo právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O. s. p.) dňa 12. februára 2015. Zákomom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila uplynutím dňa 12. marca 2015. Tento deň bol posledným dňom lehoty na podanie dovolania.

Žalobkyňa, ako to vyplýva z fotokópie príslušnej obálky, podala dovolanie na poštovú prepravu 13. marca 2015, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 4 O. s. p. odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaný v konaní o poplatkovej povinnosti žalobkyne nemal postavenie účastníka konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Pudmarčíková

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

